

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobkyně: **Odborová organizace Sluníčko**
se sídlem Petrušov č. ev. 152, Staré Město

proti

žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**
se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2

o žalobě ze dne 14. 4. 2023 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 10. 3. 2023 o poskytnutí informace, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 2 000 Kč.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že jí nebyly poskytnuty informace požadované v žádosti ze dne 10. 3. 2023 dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a ani nebylo rozhodnuto o odmítnutí předmětné žádosti.
2. Žalobkyně v žalobě nejprve uvedla skutečnosti předcházející tvrzené nečinnosti. Žalobkyně dne 13. 7. 2022, 1. 1. 2023, 19. 1. 2023 a 16. 2. 2023 zaslala žalovanému své žádosti o informace, které se týkaly dokumentů označovaných jako ELO „Informace pro pana ministra“ a osob (zaměstnanců žalovaného), jež byly jejich zpracovateli (autory). Z hlediska předmětné žádosti žalobkyně je podstatné, že žalovaný na žádost žalobkyně ze dne 1. 1. 2023 reagoval poskytnutím informace č. j. MSP-2/2023-OSV-OSV/6, a to zasláním seznamu všech svých zaměstnanců.
3. Předmětná žádost zněla: *„Ze seznamu všech osob, působících na Ministerstvu spravedlnosti, jichž se týká ustanovení InfZ § 8a (2) [...], který jste nám zaslali přílohou přípisu MSp č. j. MSP-2/2023-OSV-OSV/6 ze dne 16. 1. 2023, žádáme o jména, příjmení a pracovní zařazení konkrétních osob, které v rámci své veřejné nebo úřední činnosti vytvářejí (jsou autory) dokumentů, které označujete jako ELO, „Informace pro pana ministra,“ za posledních 5 let zpět. [...]“*. Žalovaný reagoval přípisem ze dne 24. 3. 2023, č. j. MSP-219/2023-OSV-OSV/2, tak, že: *„Konkrétní jména a příjmení a pracovní zařazení těchto osob, vytvářejících předmětné dokumenty, Vám byly již zaslány Vámi citovaným přípisem č. j. MSP-2/2023-OSV-OSV/6.“*
4. Dne 26. 3. 2023 byla žalovanému doručena stížnost žalobkyně na postup při vyřizování předmětné žádosti, dle níž: *„[...] přípis č. j. MSP-2/2023-OSV-OSV/6 [...] ovšem obsahuje seznam všech osob, působících na Ministerstvu spravedlnosti, a nejde tedy o konkrétní osoby, které v rámci své veřejné nebo úřední činnosti vytvářely (jsou autory) dokumenty, které MSp označuje jako ELO, „Informace pro pana ministra,“ za posledních 5 let zpět. [...]“*. Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2023, č. j. MSP-219/2023-OSV-OSV/4, ministr spravedlnosti potvrdil postup žalovaného a stížnost zamítl.
5. Žalobkyně namítala, že zmíněná příloha obsahuje jen seznam všech zaměstnanců působících u žalovaného. Požadovaná informace o konkrétních zaměstnancích definovaných časovou podmínkou poskytnuta nebyla a předmětná žádost nebyla ani rozhodnutím odmítnuta.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Měl za to, že žádost žalobkyně ze dne 10. 3. 2023 řádně vyřídil přípisem č. j. MSP-219/2023-OSV-OSV/2, přičemž rozhodnutí č. j. MSP-219/2023-OSV-OSV/4 se vypořádalo se všemi námitkami obsaženými ve stížnosti žalobkyně. Žalovaný dodal, že dotčené dokumenty jsou vytvářeny všemi zaměstnanci žalovaného, jsou-li pro to splněny podmínky dle spisového řádu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

7. Žalobkyně v replice uvedla, že požadovala seznam osob, které dotčené dokumenty v určeném období skutečně vytvářely, tj. jsou autory alespoň jednoho takového dokumentu, nikoli seznam osob oprávněných je vytvářet.

Posouzení žaloby soudem

8. Soud v mezích žalobních tvrzení přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]
9. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož s tím všichni účastníci výslovně souhlasili.
11. Soud přisvědčuje názoru žalobkyně, že jí žalovaný neposkytl požadovanou informaci, poněvadž si nesprávně vyložil žádost žalobkyně. Žalovaný měl za to, že žalobkyně požaduje seznam zaměstnanců žalovaného, kteří mají oprávnění vytvářet dotčené dokumenty, aniž by bylo podstatné, zda takový dokument skutečně vytvořili, pročez poskytl seznam všech svých zaměstnanců. Žalobkyně ovšem jednoznačně žádala o seznam jen těch zaměstnanců, kteří v jí definovaném období vytvořili alespoň jeden takový dokument.
12. Žalobkyně v předmětné žádosti nehovoří o oprávnění (možnosti, kompetenci aj.) vytvářet dotčené dokumenty a ani to z formulace žádosti nebo jejího kontextu nelze nijak dovodit. Žalobkyně užila nedokonavé sloveso „vytvářet“ (konkrétně tvar „vytvářejí“), a ač by zřejmě bylo vhodnější dokonavé sloveso „vytvořit“ (konkrétně tvar „vytvořili“), je patrné, že má na mysli skutečné vytváření, tj. vytvoření alespoň jednoho takového dokumentu v minulosti, nikoli jen možnost takové dokumenty vytvářet. Žalobkyně upřesnila pojem „vytvářejí“ obratem „jsou autory“, přičemž je evidentní, že autorem může být pouze osoba, která již něco vytvořila, nikoli jen hypoteticky může vytvářet. Žalobkyně pak požadovala identitu zaměstnanců žalovaného vytvářejících dotčené dokumenty „za posledních 5 let zpět“. I tato okolnost, tedy vymezení časového období od minulosti do současnosti, vede k závěru, že rozhodující je, kdo dotčené dokumenty vytvořil, nikoli kdo je může vytvářet.
13. Soud nemůže hodnotit jiné, předchozí žádosti žalobkyně a s tím související postup žalovaného, popř. postup nadřízeného orgánu žalovaného při vyřizování stížností žalobkyně. Přesto v situaci, kdy žalobkyně v předmětné žádosti odkazuje na již dříve žalovaným poskytnutou informaci (a implicitně i na jednu z dřívějších žádostí o informace), musí soud uvážit i celkový výše popsáný kontext předmětné žádosti. Ten pak jen potvrzuje závěr soudu, že si žalovaný vyložil předmětnou žádost žalobkyně nesprávně.

Závěr

14. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobkyně ze dne 10. 3. 2023 o poskytnutí informace, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Soud dodává, že žalovaný se povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti ve lhůtě soudem určené zproští poskytnutím všech požadovaných informací v téže lhůtě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 4 Ans 4/2009-86).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byla žalobkyně ve věci zcela úspěšná, uložil soud žalovanému zaplatit jí náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Jiné náklady spojené se soudním řízením nebyly žalobkyní konkretizovány ani doloženy.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2023

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.